

Rauwe metal met een persoonlijk verhaal

“Muziek helpt me alle verdriet eruit te gooien”



De darmziekte colitis ulcerosa zette jaren geleden het leven van Tom de Wit (33) totaal op de kop. Met een eigen muziekalbum en documentaire blikt de Amersfoortse muzikant terug op die ingrijpende periode.

“Ik was vreselijk ziek, kreeg een stoma, ging bijna dood en nu ben ik hier. Dat is in het kort wat ik wil vertellen met mijn muziekalbum en documentaire ‘The Days the Clock Stopped’. Heel simpel gezegd is de boodschap eigenlijk gewoon ‘Ik ben er nog’. Het is voor het eerst dat ik met mijn muziek zo’n persoonlijk verhaal naar buiten breng. Heel rauw en dicht op de huid, en dat maakt denk ik dat het echt waarde heeft. Het maken van het album was voor mij een manier om te verwerken wat er vanaf mijn achttiende allemaal met me is gebeurd. Maar tegelijk wil ik er ook anderen mee inspireren. Laatst vertelde een luisteraar dat hij in korte tijd zijn vrouw én zijn baan was kwijtgeraakt, en dat hij daar na het luisteren van mijn album voor het eerst om kon huilen. Dat raakt me en zie ik als een groot compliment.”

Een plas bloed

“Achtien was ik, toen ik op de eerste hulp belandde met een afschuwelijk ontstoken dikke darm. Ik verloor toen al een tijdje bloed, maar besteedde daar niet veel aandacht aan. Gaat wel over, dacht ik. Aspirine erin en door. Achteraf ben ik er veel te lang mee doorgelopen. Tot de avond van mijn afstudeerpresentatie. Ik moest tijdens

die presentatie al elke tien minuten naar de wc rennen, waar ik vervolgens een plas bloed achterliet. Eenmaal thuis stond ik mijn tanden te poetsen toen ik ineens een zwarte flits zag en tegen de vlakte ging. In het ziekenhuis zeiden de artsen dat ik geen dag later had moeten komen. Mijn darm was geel van de ontsteking. Het bleek colitis ulcerosa te zijn. In de paar jaar die volgden, was het continu ellende. Met veel medicatie bleef ik net wel, net niet stabiel. Vaak was het 'tja, het bloedt in ieder geval niet'. Winst, I guess? Maar even later was het dan weer helemaal mis en lag ik weer in het ziekenhuis."

Dieptepunt

"Omdat ik bleef tobben, kwam een stoma ter sprake. Voor mij was het gauw duidelijk: mijn lijf wilde die darm eruit. En ik wilde door met mijn leven. Want zo kon ik niks. Was ik net twee weken lekker met de muziek bezig, lag alles weer op z'n gat. Terwijl ik juist verder wilde, dingen wilde opbouwen! Toen ik hoorde dat mijn ziekte zich zou kunnen ontwikkelen tot darmkanker, wist ik helemaal genoeg. Trek die hele zool er

'Mijn lijf wilde die darm eruit en ik wilde door met mijn leven'

alsjeblieft uit, zei ik. Niet wetende natuurlijk dat het aanleggen van die stoma zo ontzettend mis zou gaan... De operatie leek in eerste instantie geslaagd. De boel moest alleen nog een beetje op gang komen. Maar na een paar dagen bleek dat mijn stoma niks deed, waardoor ik helemaal volliep. Wat heb ik vreselijk veel pijn gehad! De chirurg die me geopereerd had, was een week met verlof en op de een of andere manier deed zijn waarnemer niks. Toen hij terugkwam, schrok hij zich kapot. Een noodoperatie volgde en een tweede stoma werd aangelegd. Later



Benieuwd naar de muziek van Tom? Kijk op tdwmusic.com



begreep ik dat als er toen niet was gehandeld, mijn ontlasting naar mijn buikwand was gaan lekken en ik dood was geweest. De arts heeft mijn ouders die nacht moeten vertellen dat hij me in slaap hield op de IC om mijn lijf de kans te geven de koorts weg te werken, maar dat hij niet met zekerheid kon zeggen of ik wakker zou worden..."

Liefde voor muziek

"Ik werd wakker! We zijn nu elf jaar verder, maar ik zie die periode nog altijd als heel ingrijpend. Wat heb ik lichamelijk, maar ook mentaal een klap gehad! Ik heb nog zeven weken in het ziekenhuis gelegen om te herstellen. In die periode erna heeft het me ontzettend geholpen om met muziek bezig te zijn. Ik kwam in wat bandjes terecht en van daaruit ben ik dingen gaan opbouwen. Inmiddels heb ik zeven albums uitgebracht, zowel als soloartiest als met mijn band DreamWalkers Inc. Ik voel me nog regelmatig niet top, maar in de muziek kan ik

zoveel kwijt. Het is voor mij een manier om me te uiten, om die hele bak aan frustratie en verdriet eruit te gooien. Ik schreeuw het letterlijk van me af. Met mijn muziek kan ik daarnaast iets vertellen wat in alleen woorden niet te vangen is. Muziek kan, net als alle kunstvormen denk ik, een soort universeel goed gevoel overbrengen. Een gevoel van dat alles eventjes op zijn plek valt ofzo. Die momenten dat je echt geraakt wordt en alles klopt; dat vind ik het allermooiste dat er is."

Over Tom

"Een paar jaar geleden ontstond het idee voor 'The Days the Clock Stopped'. Eigenlijk ging het heel geleidelijk. Ik had een paar nieuwe nummers geschreven voor een liveshow. Het ging over een fictief persoon die zich vast voelde zitten en niet wist wat hij met zichzelf aan moest. We speelden de nummers die avond, het sloeg goed aan en dat was dat, dacht ik. Tot ik ze achteraf nog eens terugluisterde en besepte dat

het helemaal niet over een fictief persoon ging. Die nummers gingen over mij! Over de Tom in dat ziekenhuisbed, de Tom op die badkamer-vloer. Toen ik me dat realiseerde, besloot ik een plaat te gaan maken over mijn ziekte en wat het met mij gedaan heeft. Hoewel ik het doodeng vond, wist ik ineens heel zeker dat ik dit verhaal de wereld in wilde brengen. Niet omdat ik nou zo interessant ben, maar omdat ik wilde laten

'Ik denk dat ik me pas over een tijdje realiseer wat dit project nu echt betekend heeft'

zien dat je ondanks ziekte, stoma of wat voor tegenslag dan ook, toch kunt doen wat je het liefste doet. Ik wilde anderen inspireren om je niet te laten tegenhouden door wat er fysiek is."

Levensverhaal

"Het laatste jaar heb ik er echt een monnikentempo op nagehouden om het project af te krijgen, maar het is gelukt! Afgelopen januari kwamen het album en de documentaire uit. Waar de muziek heel chronologisch het verhaal vertelt vanuit mijn eigen beleving, laat de docu zien hoe bijvoorbeeld mijn ouders die tijd ervaren hebben. Samen geeft het een mooi totaalplaatje. Ik denk dat ik me pas over een tijdje realiseer wat dit project nu echt betekend heeft. Maar voor nu ben ik trots op wat er ligt: een album en een docu met daarin mijn hele verhaal zoals ik het echt bedoeld heb. Dat neemt niemand me meer af."



LEES MEER

Tom de Wit zocht zijn heil in de muziek, maar hoe verwerken anderen een ingrijpende medische gebeurtenis? Lees het op medireva.nl/vertel/verwerken